

До Висот

ЖУРНАЛ СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

MANUAL OF
THE

До Висот

НЕПЕРІОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА /КАНАДА - АМЕРИКА./

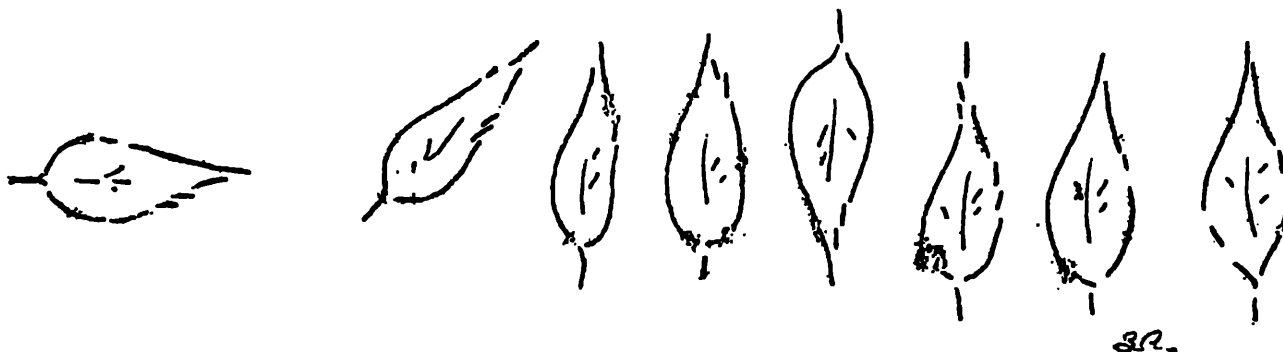
ч.4/11/, Рік II.

ЛЮТЕНЬ-ЛИСТОПАД

1960

Осінь повертає нас до нормальної річної праці. Цього року розпочато її різними курінними з'їздами, відправкою Пластового Активу, Зустріччю УПС і т.п. Всі такі з'їзди мають за головну мету скріпити нашу пластову дружбу, дати поле для виміни наших думок.

Цю другу точку має за завдання і наша старшо-пластунська преса. Деякі з'їзди чи журнали почали дискусії на теми, які турбують наших друзів чи подруг. Тому саме, в цьому числі вміщуємо висловлені думки/на деякі з цих тем/на з'їздах чи як дискусію до останніх чисел "ДО ВИСОТ".

ДВІ БАТЬКІВЩИНИ

Дорогі подруги, тема цієї гутірки останніми часами стала дуже актуальною в дискусіях. Однак найкраще вона дискутована якраз серед нас, старшого пластуництва. Чому якраз в цьому середовищі? Саме тому, що сьогодні Старше Пластуництво творить в нашій Пластовій Організації гурт молоді, яка виховувалась і виростала в бурхливих днях війни, або в шаленому темпі повоєнних змін. Мало з нас є тих шасливців, які в найкращому випадку народилися в Україні, і як тільки почали залукати своє молоде коріннячко в її очистиий чорнозем, були вирвані з неї воєнною завірюхою. Наше дитинство проходило в частих змінах: шкіл, країн, обставин і людей. Як тільки наше ще дитяче вухо звикало до одних звуків чужої мови, ми знову змушені були обставинами ставати мандрівниками-ізгоями у далеке невідоме майбутнє.

Проїшла війна і в нашій юності ми опинилися з батьками в країнах нашого нового поселення. Минув десяток років в більш-меншому спокої, залишаючи нас на тих самих місцях. І тоді, коли в цьому десяти-мітному спокої почали шукати ціль майбутнього і горіти бажаннями власних хат і авт, /не перечу, що в дуже доброму намірі: само забезпечити матеріально своїх дітей тобто нас/ то в цьому місці в сторону батьків і опікунів є мій маленький закид, що вони не звернули належної уваги на нас, їхніх дітей, - молодь, яка протягом цілого свого дозрівального життя не змогла нічого назвати своїм власним і почала також шукати чогось, щоб назвати його своїм, чим ми б гордились і пишались, входячи в чужі середовища шкіл і оточень. Незаперечно правдою є те, що якраз це ми мали винести із своїх домів, передане нам як спадщину нашими батьками. Воно те "чось" мало бути ніщо інше як знання, любов і пошана до віри, землі й народу, з якого ми вийшли, до його традицій і культури. На жаль, на так воно сталося, часу маловато було?!

І саме тепер, коли більшість із нас закінчує або закінчили свої студії в нормальних обставинах, ми як і всі молоді люди в світі шукаємо здорових і сильних паростей, за які і можна кріпко зловитись, вирушаючи в життя мандрівку. Однак часу не було й немає на чекання, й так, слабо озброєні, бо тільки набутиим знанням чужих шкіл, ми все одно вирушимо на зустріч життю, і тому вже з першими зустрічними невдачами тратимо віру в себе самих і таким чином створюємо собі хаотичне гно проблем. І ось так, на мою думку, повстала в нас і в наших друзів проблема "Двох Батьківщин". І проблемою буде це так довго, поки не усвідомимо собі, що проблема не в "Двох Батьківщинах", а в нас самих, бо хіба ж може бути ДВІ БАТЬКІВЩИНИ?!

Щоб справедливо розглянути якунебудь справу, яка починає ставати проблемою, насамперед, на мою думку, треба розглянути і прослідити, які причини спонукали її вийти на денне світло та стати так криво дискутованою. Б'ючу місці жочу запевнити всіх, що в дальшому тягу своєї гутірки я не думаю своїми твердженнями розв'язувати цю проблему, бо вважаю, що розв'язана цілковито вона зможе бути аж тоді, як Україна стане вільною державою.

Ті з нас, які набули вже якоесь громадянство, повинні ознако-
митися і бути свідомими в тому, чого вимагає від кожного з нас
країна, якої ми стали громадянами. В ніякому разі не вимагає ні-
чого іншого як лояльності до її уряду, /в Канаді до королеви та
її наслідників/, зберігання законів та готовости стати на захист
перед її ворогами. Ми, українці, в кожному випадку в щасливому
становищі, бо зараз інтереси тих країн, в яких живемо, є дуже
тісно пов'язанні з інтересами нашої суспільности на еміграції.
Правдою є й те, що в майбутньому ці інтереси можуть бути різними,
тоді, на мою думку, тагар розв'язки лягає на власну совість щодо
свого упроділення. Бо остаточної розв'язки чи рецепта загального
нікому ми, ані ніхто нам не запропонує, прийймі я уважаю це не-
можливим.

Натомість в молодших наших друзів і подруг, тих, які за
кілька років будуть доповнювати ряди старшого пластуства, а вже
є уродженцями цих країн, в них ця справа вже являє собою багато
меншу проблему і, на мою думку, вона за деякий час може бути
викресленою із ряду проблем, якщо ми всі - батьки, учителі, і ви-
ховники подамо їм логічну розв'язку та розумні відповіді. Такими
відповідями, уважаю, будуть точні роз'яснення їхньої вірности Укра-
їні, землі їхніх батьків, землі, з якою вони самі пов'язанні шля-
хом їхнього походження. Однак ці вияснення мусять бути подані
прикладми, які б їм імпонували, а не тільки варениками і гопаком.
Вони мусять знати, що наша історія має героїчні постаті, подібні
до історичних постатей їхніх ровесників, з якими вони вчать в
американських чи канадських школах. Річард Львине-серце в ніякому
разі не був більше хоробрий від нашого Ярослава Осмомисла, чи
Рабін Гуд нічим кращим не є від Кармелюка чи Довбуша.

В ніякому разі не вільно нам без розбору ганити все те, що
твориться і діється тепер в Україні. Бо політика і загарбницькі
наміри Москви є одне і це треба їм пояснити, але досягнення наших
земляків треба завжди відзначати, в музиці, літературі, будівництві
чи спорті, бо ж багато є таких річей з яких ми, як члени української
спільности, повинні бути горді, хоча б для прикладу навести "Пісню
про рушничок" Майбороди, слова А.Малишка, вірш В.Сосюра - "Любіть
Україну" чи навіть досягнення українських спортсменів на останніх
Олімпійських ігрищах в Римі, про що дуже часто згадувала чужинецька
преса, з якою наша молодь в школах чи університетах зустрічаються,

Безмежно багата, наша культура, однак докажім їм, що вона
не є менше вартісна як американська чи канадська, а напакі
краща, бо набагато років старша. Вияснимо їм, що власне в цьому
їхньому поглибленню знання і рівноправному обстоюванні, вони
будуть виконувати свій обов'язок вірности Україні.

- ст.пл. Христина Волицька

/гутірка відчитана на з'їзді куреня "Ті, що греблі рвуть",
Союзівка, 8-10.Х.1960/

ДИСКУТУЄМО...е.

До статті "Про 12-у точку", ст. пл.

Меркурія

"До висот" ч. 9-10/60.

Мають не одне недотягнення чи не одне небажаний вияв в нашій пластовій праці можна було б оминати, коли б ми всі глибше додержувалися деяких засадничих виховних засобів, які в Пласті існують таки ще від початків організації.

Погоджуюся з другом Меркурієм, що ми промовчуємо часто "перестугнення" якоїнебудь точки Пластового Закону. Не можу затвердити, що в нас ніколи цього не додержувалися, скажу тільки, що часто ми уникаємо ці неприємності. Тільки з діяльності одного куреня можу подати приклади, коли додержування різних точок були пластовою метою припинені. Власне, саме пластову мету треба підкреслити, бо багато з нас, як і друг Меркурій, висловлюються: "чи викинути їх з Пласту за недодержання слова..." і т.д. Очевидно, що ні! Не забуваймо про нашу пластову мету і засади самовиховання! Не забуваймо про систематичну мету пластових пересторог. Щойно після послідовного застосування їх, коли даний пластун і далі не зумів чи не хотів побороти цих своїх "недотягнень" -- уживається як останній засіб -- виключення. Знову ж, можу подати приклади до точки "пластун є точний": три спізнення рахуються як одні неоправдані сходи, а три неоправданих сходи потягають виключення з юнацьких куренях...

Про саму дванадцяту точку хочу додати, що, на мою думку, друг Меркурій помиляється, коли твердить, що "німає нігде офіційно сказано, що пластуна не вільно курити чи пити /алькогольні напої/. Дивись -- пояснення пластового Закону в "Життя в Пласті" Дротє. Правда, -- багато можуть сказати, що ця книжка досі була майже недоступною пластунам. Так. Але кожен з нас має можливість прочитати заяв пластуна в "Правильнику УШО" 1955, ст. 50, яку

кожний пластун та пластунка підписують та передають проводіві, коли складають пластове приречення.

Порада друга Меркурія, що "не забороняти, а вчити"; що дана річ шкочить— це в рядах новацтва та юнацтва— має одне неузгляднення: як же найкраще можна вчити когось—коли не власним прикладом? Вислів Бі-Пі "Твої діла так кричать, що я не чую, що ти говориш" може звучить уже аж занадто втертим. Але ж як інакше "вчити"? І не забуваймо, що новака чи юнака виховує чи "вчить" своїм прикладом не тільки його безпосередній виховник, але й кожний член Пласту, який тільки старший від них.

І далі — не вважаю, що порівняння ідження м'язів в п'ятницю та переступлення точки Закону є рівнозначні. Не забуваймо, що є велике різниця між випадковим "переступленням" /всі ж ми грішні!/ та переступленням з наміром! І коли хтось забудеться чи випадково порушить закон/ якого він добровільно старається дотримуватися не можна бути порівняний з випадком, коли хтось зацделегить каже: "так, я буду цю чи іншу точку ломати і далі"...

Вважаю, що це добре, що друг Меркурій порушив справу переступлення точок пластового Закону. Тому так думаю, — бо саме ми, члени УСП які в більшості є різного роду виховниками, ці проблеми маємо розв'язувати. Не можна ждати із заплученими очима "ось, може, ці проблеми зникнуть"— тільки мусимо відважитися брати на себе відповідальність виховання та уділення пересторог чи й виключень. Бож чи не більше відповідальність і промах виховувати когось зле і оминати висліді? Чи дивитися на них, як було дотепер"?—завиує друг Меркурій. Моя відповідь: Коли ще "сьогодні" є до деякої міри плодом праці старших і нас, ——"завтрішнє" будемо вже ми самі! І тільки ми самі можемо направити те, що вважаємо за зле, коли почнемо від себе— якщо нам справді справа засад і справедливості, справа обличчя людей "завтра", і справа стреміння до чистоти даної ідеї, до образу взірця є дорогою.

Л-ке, "Х"

"НЕ ЗАБОРОНИТИ
А ВЧИТИ"

Точка Число Дванадцять

Пишу кілька слів як відгук на статтю "Про 12-у точку", що написав її "Меркурій". Хоч ця справа мені вже менше цікавить, тому що вже обридло мені слухати пластунів, які не з'ясували собі типа пластуна. Все ж таки треба звернути увагу тим, що блукають в темряві.

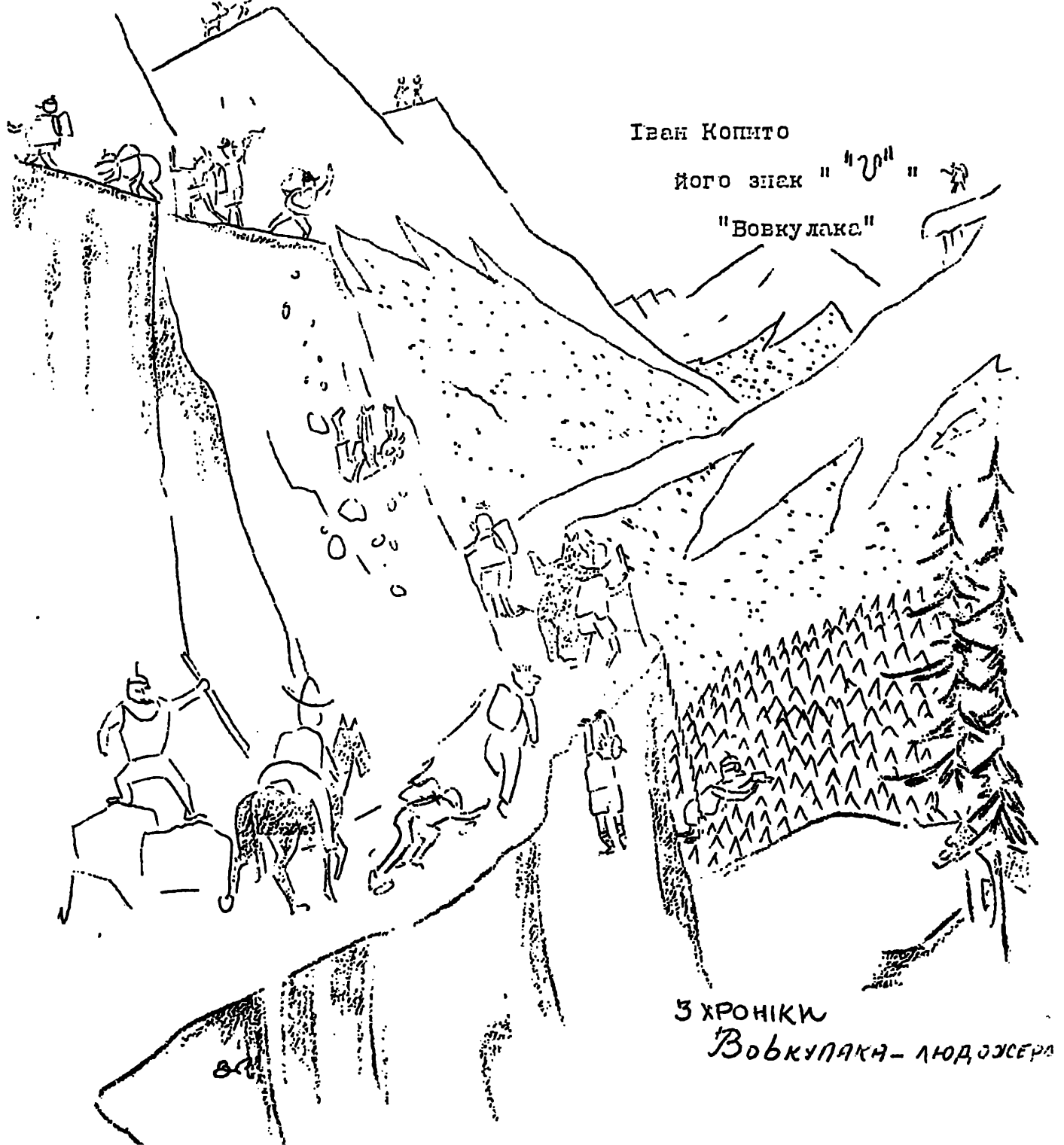
Насамперед хочу роз'яснити коротко свої погляди. Пласт це добровільна організація: ми добровільно вступаємо й добровільно виконуємо нам дані завдання і обов'язки. Кари відіграють мінімальну роль, вони тільки пригадують слабшим, що ті эле роблять, і звертають їх на добру дорогу. Більшість ефективних кар застосовується в чотири очі, а коли вони не допоможуть, то я сумніваюся, чи щонебудь можна зробити. Всі точки пластового закону є важкі, але коли ми караємо за переступ одної чи другої точки, тоді ми повинні перш за все зупинитися над причиною провини, взяти під увагу, з ким ми маємо до діла та яка кара найкраще вплине на дану особу. Пам'ятаймо, що ми маємо до діла з людьми, тому і всі справи треба полагоджувати по-людськи. Машинний спосіб ніколи не допоможе, а тільки пошкодить. "МЕРКУРІЙ" сугерує вживати "пластово-чисте думання" і "пластову логіку" та й давати таку саму кару за переступлення кожної точки закону. Тяжко мені з цим погодитися.

Тепер хочу повернутися до вищезгаданої статті, а саме до декількох винесків, з котрими мені важко погодитися. Меркурій пише — куріння і пиття шкодять здоров'ю і тому, що вони є проти 12-ої точки, ми тих, що курять і пють викидаємо/тільки тому, що вони курять/та в цей спосіб тратимо добрих пластунів. На жаль, справа більше ускладнена. Не думаю, що когось викинули тільки через пиття бо пластунові, що сповна скористав з пластового виховання, не спаде на думку починати курити ані пити. Він знає, що це викидання грошей, абсолютно йому не допоможе, а може пошкодити і є річ, від якої можна легковідмовитися а це скріплює його характер. Є багато річей, що шкодять здоров'ю, як наприклад, цукерки псують зуби, але ще нікого через них не викинули. Добрий пластун, що відчуває потребу курити й пити подякує Пластові за виховання і на завжди залишається його прихильником. Далі, пише Меркурій, — чому на таборі не ставть до кари за брудні вуха, але за куріння. А це тому, що коли має брудні вуха, значить забув вмити, звертається йому увагу і на цьому кінець, без церемонії. Той, що курить, робить це із задумок. Він мусів наперед купити папіроси / на наших таборах ще не продають/, Він не тільки раз курить і скінчилось, але думає це продовжувати, тому йому треба звернути спеціально увагу

Одначе, коли хтось має брудні вуха через те, що він качався в багні як свиня, - то певно, що треба дати його під карний звіт, "шляназарів" ми також не толеруємо.

Твердить далі наш друг, що куріння супроти Пластового Закону, це те саме, що їдження в п'ятницю м'яса супроти Церкви. Одна річниця, друже, пластун, який курить - це закам'янілий грішник, він це повторяє ікс разів - коли б це сталося тільки раз /як у п'ятницю/, то всі б на це махнули рукою..

Кінчаючи, хочу ствердити, що за один випадок куріння, як і за одне спізнання, ніхто з Пласту нікого не викинув. Але коли хтось ввесь час спізнюється, говорить неправду - чи є неохайний - він у тій самій категорії, як той, що курить - а для таких у Пласті ще нема Уладу.

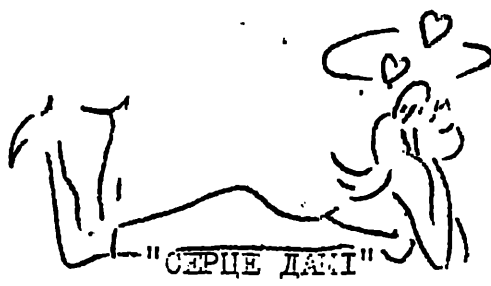
Іван Копи́то

Його знак " " " "

"Вовкулака"

З ХРОНІК

Вовкулака-людожера

Тій, що самим своїм виглядом і поведінкою спонукала мене думати над кращими речами речами в цьому житті-- присвячую:

Коли пригадаємо собі, що лицар прирікав: "Душу- Богові, славу- королеві, честь- собі", то зв'язок між середньовічним лицарством і Плястом стане нам зрозумілий. Поруч випадкового, лицар прирікав "серце- дамі". Якраз це, парадоксально, є найтрудніша до зрозуміння частина приречення лицаря. Парадоксально тому, що позірно віддавання серця дівчині є явище якщо не легко зрозуміле, то все так часто колись і тепер практикуване, отже, наявне.

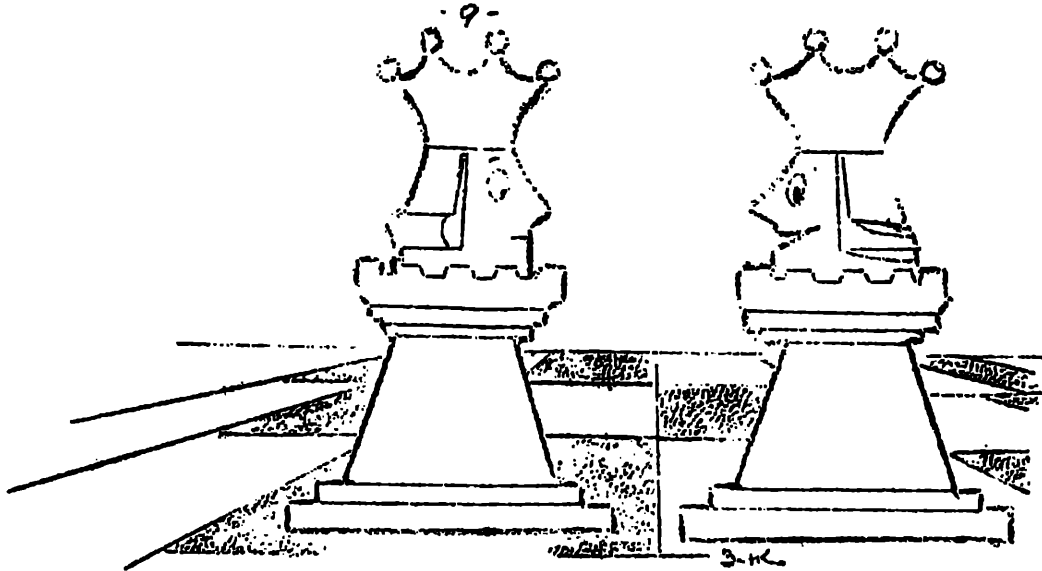
Приречення лицаря "серце- дамі" не можна цілковито утотожити з відданням серця дівчині. Коли якийсь старший пластун віддає своє серце якійсь, скажемо, старшій пластунці, він звичайно візьме її серце / якщо, сердега, знає, що робить/. Середньовічний лицар, віддаючи серце дамі, не завжди міг, ба доколи й не зміг жадати її серця. /Див. повість Наталенн Королєвої "Прекор"/. Він зобов'язувався охоронити честь і тіло дами від небезпек, що їй могли б загрожувати, однак не міг вимагати за те її серця, так само як за зроблене когось добре діло не повинен був брати нагороду.

Дама для лицаря була не тільки, безперечно, людиною, але й символом. Вона передовсім була / ідеально / зтіленням усього певниного, гарного і милого. Як дівчина, отже, одна з "слабшої статі", вона була /ідеально/ представницею всіх тих, що потребують охорони і по-мощі, зокрема немічних, звів і саріт, яким лицар мусів спомогати. Врешті, як дівчина, отже, одна з "лагіднішої і ніжнішої статі", вона була /ідеально/ противагою для грубиянських а іноді й жорстоких практик, з якими її лицар міг мати безпосередню чи посередню стичність, зокрема тоді, коли орудував гострою зброєю. В часах духової кризи, дама чи сама тільки пам'ять про неї підтримувала в лицаря кращу сторінку людського життя.

Як кожна інша людська практика, так і практика віддання серця дамі, іноді була зловживана, головню через заіснування нещасних трикутників між лицарем, дамою і її чоловіком /нпр. Трістрам- Ізольда- Марк, Ленселот- Гайневер- Артур/. Помимо того, що коли дама вийшла заміж, обов'язки її лицаря супроти неї практично переставали існувати, неупорядковані сантименти, підсоржувані силою сторого знайомства, що часто продовжувалося, інколи діяло проти тверезого розуму.

Помноження таких випадків, як також випадки зведення пошани і відданості дамі до ідолопоклонства, мабуть, спричинилися до того, що цей шляхетний у своїх первинних інтенціях і до певної міри виховний на той час звичай, не міг оправдати раціоного існування і згодом перевівся.

Зелена Піхама.

Наради Пластового Активу США й Канади

- Іст Четек - 3-5 вересня 1960р.

Як подано в попередньому числі, ці наради Пластового Активу були покликані для виміни думок, поглядів, плянів. Хоч власне було тільки повних два дні для переведення всієї програми, та порушено, проdiscутовано, вирішено справді багато справ, тем.

Розпочато програму описами Пласту із зовні і з середини, в обох країнах, що їх зробили голови обох КПС-ів, пл.сен.О.Кузьмович/США/ і пл.сен.О.Тарнавський/Канада/. Пл.сен.Макаревич зробила підсумки ідейних основ Пласту; середовище нового світу в різних аспектах широко розглянув і насвітлив пл.сен.Р.Голод. Др.Салабан подала мотиви й проаналізувала духову потребу громадської праці. Ст.пл.Л.Залеська висловила погляди про пластову пресу /УСП та УПС/, як чинник формування opinii. Про відповідальність при пластових зайняттях говорив пл.сен.Ю.Ференцевич. Застосування методів і форм самовиховної організації насвітлила пл.сен.Ц.Паліїв.

Другого дня пл.сен.О.Тарнавський представив місце Пласту в мережі молодечих організацій. Пл.сен.О.Бойчук висвітлив проблему Пласту і Скавтингу, а пл.сен.М.Світуха представив теперішній стан Пласту в зв'язках із Скавтингом. Пл.сен.Ю.П'ясецький звітував про постипи в видаванні "Життя в Пласті" Друга, яке вже з весною можна буде купувати. Ст.пл.Ігор Стецюра представив стан підготовки Канади до Другої Крайової Зустрічі, пов'язаної із поставленням пам'ятника Тараса Шевченка перед парламентом Манітоби - у Вінніпегу, в липні 1961.

В неділю підсумовано порушені теми і висловлені думки. Щоб дати можливість усім учасникам висловитися на ці теми, поділено всіх на групи /10-12 осіб/, в яких усі переводили дискусії окремо і подали підсумки думок уже на загальних нарадах. Теми були: 1/ Селекція виховників /особовість, вишкіл, психічне здоров'я, характер, здоровий осун/; 2. Поліпшення засобів /зібрання правильників, журнали, преса/; 3. Поліпшення програми; 4. Табори; 5. Вишкіл; 6. Завдання нарядних проводів і забезпечення виконання їхніх заряджень; 7. Пласт Прият; 8. Позиції Пласту у відношенні до батьків, церкви, громадянства; 9. Місце господарських справ у нашій структурі; 10. Які передумови konieczні для ведення пластового з'єднання

і що робити, коли їх немає, а клітинка формально існує.
Відчуваччи успішність цих нарад, учасники вирішили щороку їх переводити для перевірки вислідів та для майбутніх зміни думок.

ВИКАЗ УЧАСНИКІВ НА НАРАДІХ

Жіночі частини	Мужесьькі частини	Разом
Пластунки: 70	Пластунки: 90	160
УСП-ок: 43	УСП-ів: 43	86
УПС-ок: 27	УПС-ів: 47	74
з Канади: 57 / 5 осередків/ ЗДА: 106 / 19 осередків/		
вжовниці - УПН: 6 УПЮ : 19	вжовниці - УПН: 15 УПЮ : 20	21 39
гніздові - УПН: 5 зв'язкові - УПЮ: 7 кошові: 6	гніздові - УПН: 6 зв'язкові УПЮ: 6 кошові: 4	11 13 10
члени стар.старш.: 8 члени вищих проводів: 9 провідники УСП, УПС: 3 вжовники /не пластунки/	члени стар.старш.: 16 члени вищих проводів: 12 провідники УПС і УСП: 3 2	24 21 6 2
не активні /хочуть працювати/: 3	3	6
не активні: 1	не активні: 3	4

	разом	163

- ПЛАСТУНАМ
НА ВІДПУСТЦІ -

З Вржінъ Малѣ Шібі . . .

з Нарад Пластового Активу.

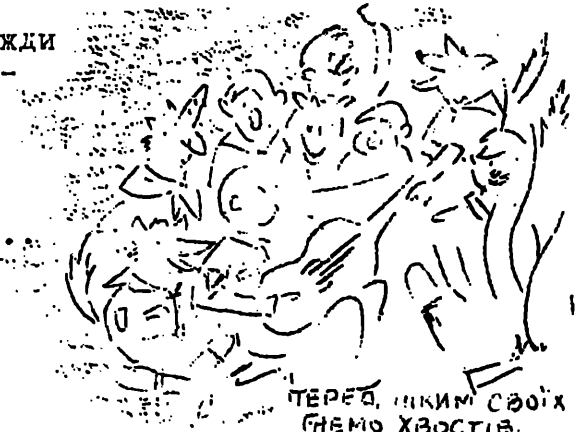

-- Щось із нашими старшо-пластунськими куренями дивно діється / чи це, може, доказ співпраці?/: в суботу увечорі була забава в кухні. "Лісові Чорти" її улаштували й й запросили до участі всіх, -- а власне перетводили її "Вовкулаки" з Торонто . . .

"ЧЕРВОНЕ КЕ
КОХАННЯ"

-- В неділю "Вовкулаки" запросили всіх на свою ватру, -- а перетводив її "Бурлака", Миґон Шарко . . .

-- Старше пластунство Америки завжди бореться за якогось роду рівноправність. Спершу хотіли мати рівні права з членами Пласт-Пріяту; коли деяким членам Пласт-Пріяту платять за допомогу на пластових таборах, то чому ж і пластункам не платять . . .

"ПЕРЕД ІМКИМ СВОЇМ НЕ
БІМЕ ХВОСТІВ."

-- "Сіроманці" приїхали на другий день нарад, побачили, що немає більше вільних крісел, і поїхали назад . . .

ПЛАСТОВЕ ТОВАРИСТВО
ЗАЧИНЯЄМО

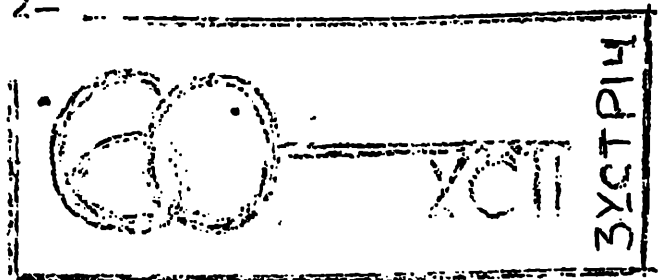
-- Нові члени в УСП-ів в Торонті дуже голосно заявляли, що потрібна для молоді "тверда рука"; тільки чомусь Крайовий Комендант не був дуже переконаний, що це насправду вони того хотіли . . .

-- Кажуть, що на світі все має свій початок. Наука також повинна б його мати. І ось пл.сен. Тарас Дурбак вирішив, напевне, також так, коли і останній день нарад таки точно розпочав, не зважаючи на протест деяких сеньйорів, які цього раніш не навчилися . . .

-- Виходить, що ми стоїмо на порозі нової зміни в історії Пласту: пластунів - учасників нарад, було більше цим разом від пластунок . . .?

**ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ УСП
НОВИЙ СОКІЛ 17-18 вересня, 1960.**

Згідно з ухвалою Четвертого Старо-Пластунського /з'їзду/ 1958/, відбулася Перша Міжрайова Товариська Зустріч УСП; наступний з'їзд УСП має відбутися в 1961 р.

До програми Зустрічі входили дискусія, легкоатлетичні змагання ватра, забави, спів.

Відкриття відбулося в суботню годині першої половини; присутніх 96 старших пластунів і пластунок.

Гостями на з'їзді були Верховний Пластун Сірий Лев, Голова Пластової Булави О.Бойчук, Крайовий Комендант Пластунів, США, пл. сен. М.Шарко.

Команда Зустрічі була:

- комендант-ст.пл. Б.Миндик
- менеджер-ст.пл. Х.Волицька
- супровідний-ст.пл. Н.Юрчук,
- писар -ст.пл. Р.Голо

Підготовав Зустріч 3-ий Курінь УСП-ів "Дорога Чорні" Торонто. Кухню провадив 2-ий Курінь УСП-ів "Хортиня".

Вислід легкоатлетичних змагань, крім того тільки перші три місця:

Пластунки:

Біг на 60 ярів

- 1. ст.пл. Іванка Миник /Хортиня, Торонто/ 7.8 сек.,
- 2. ст.пл. Олена Кравце /"Хортиня", Торонто/ 8.0,
- 3. ст.пл. Христина Волицька /"Греблі", Торонто/.

Стрибок в далечінь

- 1. ст.пл. Олена Кравце /Хортиня, Торонто/ 12'
- 2. ст.пл. Христина Волицька /"Греблі, Торонто/ 11'
- 3. ст.пл. Іванка Миник /Хортиня, Торонто/ 10'6".

Кидання диску:

- 1. ст.пл. Олена Логуш /Гарфорд/ 72'
- 2. ст.пл. Христина Волицька /Греблі, Торонто/ 65'5"
- 3. ст.пл. Іванка Миник /Хортиня, Торонто/ 34'5".

Пластунки:

Стрибок в далечінь

- 1. ст.пл. І. Лешко /Нью-Йорк/ 20'2"
- 2. ст.пл. О. Стефанаш /Нью-Йорк/ 18'6"
- 3. ст.пл. А. Назарський /Нью-Йорк/ 18'5 1/2".

Кидання диску

- 1. ст.пл. А. Назарський /Нью-Йорк/ 120'2"

2.ст.пл. Б. Балко /Гартфорд/ II8',
3.стпл. І. Лешко /Нью-Йорк/ II7'6.

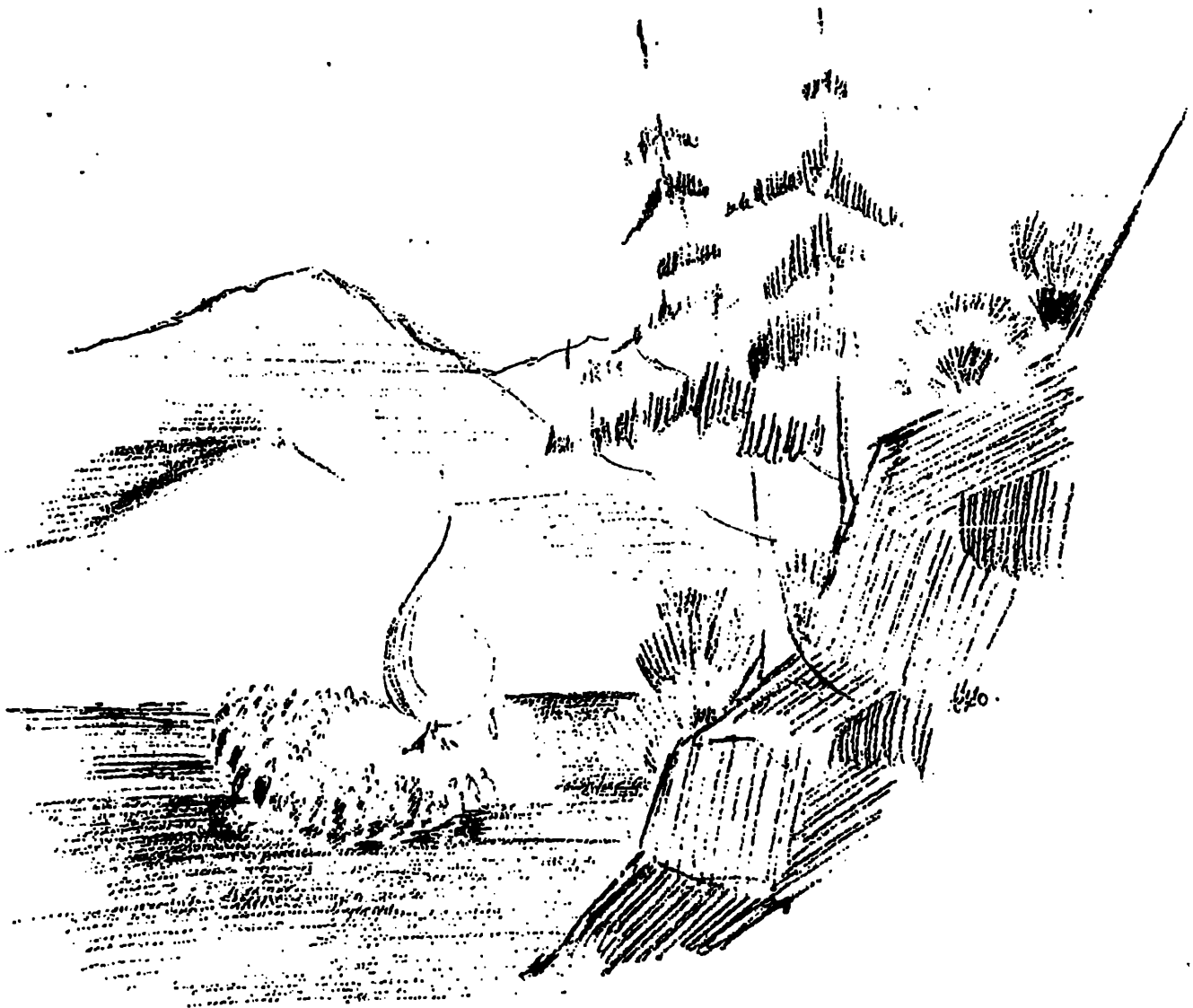
У змаганнях відблизанових дружин старших пластунів Канади перемогла дружину старших пластунів США з вислідом 2:1 /7:15, 15:13, 15:11/

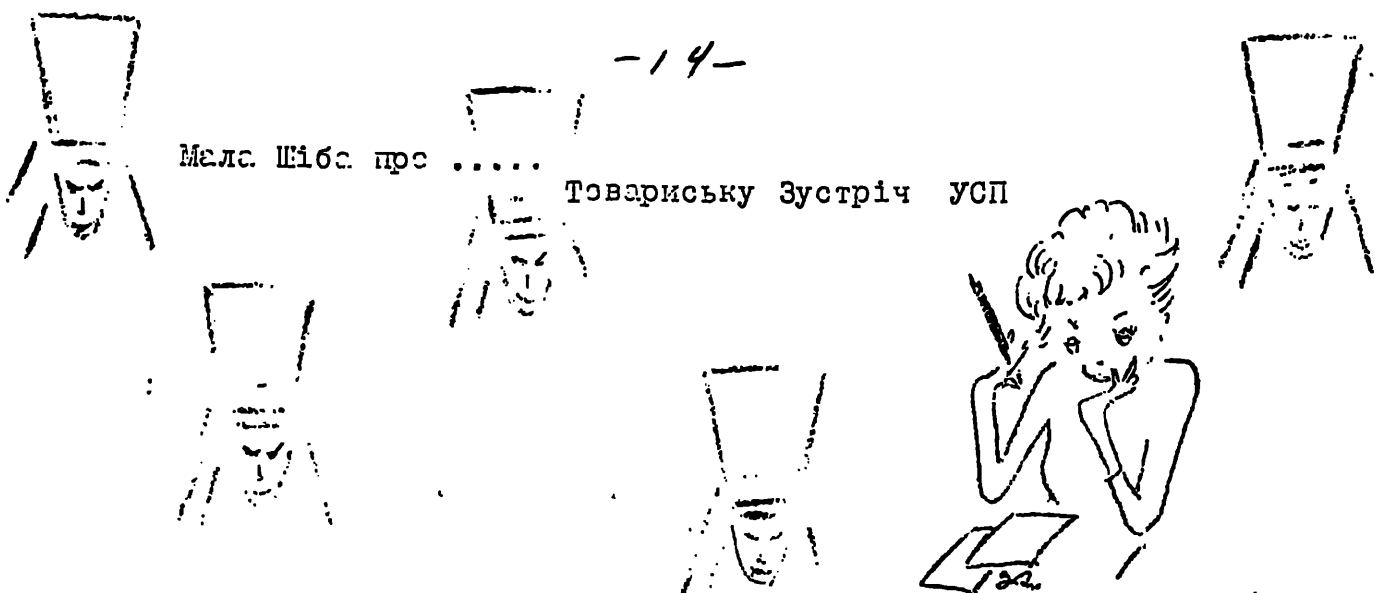
Склад Канадської дружини: О. Дмитришин, Б.Кликович, Яр. Лавришин, Б.Миндюк, Р.Навроцький, М.Цвіренко.

Склад американської дружини: І.Лешко, О.Стефанаш, Е.Лашик, А.Навроцький, Яр. Лавицький, Р.Іванецький.

Американська дружина старших пластунок перемогла відблизанову дружину старших пластунок Канади з вислідом 2:0/15:9, 15:6/.

/подає Дзін/

Мала Шіба про Товариську Зустріч УСП

--- Чомусь ми всі могли приїхати на Зустріч /навіть з Нью-Йорку/ перед торонтоцями

--- Ніхто не був певним, чому власне ця Зустріч відбувається, Комендант Зустрічі твердив, що це тому, що так ужалено на ІУ-му З'їзді УСП, /шкода тільки, що тоді не складано також і програми Зустрічі - напевно продалася/. Та про властиву ціль довідалися ми аж на другий день /після ватри, забави/ в неділю. Аж на проповіді почули ми "... це любов, дорогі пластуни, привола вас сиди" Деякі обличчя тоді рожевіли, а деякі голови сумно притакували...

--- Колись казали, що в нас більше провідників від "народу". Нема що казати, ми таки робимо поступ, - бо коли треба було когось бути провідником ватри, то не було вже кому...

--- Бачимо всі, що Мірон Шарно таки дуже змінився; коли під час ватри Наряд Активу він "Новчас", так тут він випробував свої диктаторські вмістості.....

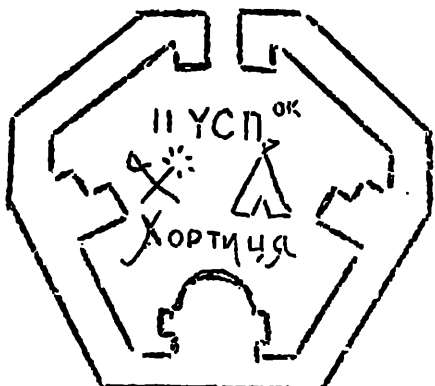
--- Деякі наші пластуни таки хочуть довести свою зарадність: "Хортиці" в суботу, варили: на перше - зупу з клясками, а на друге - кляски. В неділю - на перше ту саму курячу зупу з бараболю, а на друге - ту саму бараболю...

--- Що не сталося з Цюкою? Він навіть не був в однострою на Зустрічі! Невже він покидає УСП...

--- Чи торонтоці конаечно хочуть відзначитися тим, що співають не тих пісень, як інші...?

--- Цікава чому торонтоцьких Вовкулаків не було на Зустрічі? Чи вони боялися, що без чикагівських "Вовкулаків" не зможуть могутньо заспівати "Свиня качається в багні", чи може тому, що в Торонті забавляли пластунка з Клівленду ...?

НАШІ КУРЕНІ

"
Другий Курінь У С П-ок Хортиця"

Восьмий Курінний Табір
і СЬОМА ВЕЛИКА КУРІННА РАДА

Цього року наш табір був на Пластовій Січі.
Літо було таке повне різних занять, та не можливим було б для нас
пращатися з ним без курінного табору.

І ось поз'їжджались ми: Тушка щойно з пошлюбної подорожі, Іванка
і Лариса прямо з мандрівного табору в горах, Христишка залишила син-
ів у хаті, а решта.....

Як багато для нас значать ці спільні для кожного року наші табори!
Забувається всі будні— і в гурті скріпляється сили, плями дружби....

Цим разом зробили небувалу спробу: комендантка й бунчужна рівноча-
сно були й кухонними/ значиться, що в руках "експертів"— дістаємо
все готове в руки/. Вислід і цікавий і вигідний..... Радимо й іншим
таке спробувати.....

хххххххххххх

Увечорі наша традиційна ватра.

На березі озера, на камінні, запалав вогонь. Ми сидимо журавликом
біля нього. Яка кожного року така ватра велике значення має для нас!
Це при такій нагоді щороку судимо свої діла, свої вчинки, дискутуємо
над недоліками й поступами кожної з нас. І доводиться не раз хвалити
і не раз ганити. Тут складає кожна звіт з своєї праці. І вирок по-
друг своїм стає відразу совістю.....

х х х х х х х х

Дружньо тоді продовжуємо ватру веселою програмою. Дуже хочемо догоди-
ти Христі— це ж умерше за останніх три роки вона змогла залишити синів
дома й бути з нами.

Змагається наша пісня з шумом хвиль, змагається яскравість зір
із полум'ям ватри....

х х х х х х х х

Курінна Рада... Галинці ще перед поревибором догоджаємо услуга
вона ще курінна. Тоді обов'язок вести працю на наступний рік
ляже на Іванку. Це щойно вночі вона дістала підвищення на найви-
щий ступінь членства в курені і тепер заслуговує на вибір.

х х х х х х х х

Гутірні, спів і доводиться закривати табір. Повертаємось додому
радісні й бадьорі. Дивимось, чи такі врахіння і в наших нових при-
хильниць до куреня /Ірки, Віри і Оленки/-- і тоді задоволені во-
працаємо нашу Січ, яка знову мусіла заступити нам острів Хортицю

Вовкулак. Мандрівка "Дика Господарка"

"Ой дика була господарка,
Страшенно дика була,
Як ми мандрували по горах
Без ані одного шатра."

До Четгем заїжджає червона тягарівка - це "Вовкулак" з Чікаго, потім три напакзовані авто - оце торонтонські "Вовкулаки", а до них долучається Монтреал. В такому складі розпочали ми свою мандрівку по горах.

По приємній ватрі вечером, попрощалися з дівчатами, що перебували на вшкільному курсі, та з піснею "Лишив я все" - відіхали здобузати "Марсі". Під вечір, хоч почав падати холодний дощ, ми пішки рушили під гору. Перша колиба повна, друга зайнята, третя задалеко, і ми розбили табір на ганку лісничого, та так і просиділи до ранку. Замі зійшло сонце, наш красномовець "Сем" приготував нам сніданок. Найвшись, ми повернулися часами віків до кам'яної доби, - плем'я Чікаго і Торонто позмагалися примітивними засобами під чесним суддюванням Монтреалу.

"ДИКІ ГОСПОДАРИ"

На чубку "Марсі" ми застали багато туристів і туристок, які нам не заїмпонували, бо ми ще далі були під впливом чару "Мавок", "Хммерних", "Спартанок", "Буриверхів", "Гребель", а докотрі навіть згадувати "Хортіцу".

Наступний наш перестанок це гора "Мус". Тут ми таборували цілий тиждень. По довгих прогулянках в околицях гори - "Мус", де ми чукали місяця на пластову зустріч, ми кінчали день над ватрою, та готувалися до "Бешкиї Ради". Після поважних дискусій відбувалися проби Вовчого хору. Репертуар був мішаний: одні були зачаровані піснею "Чи тямий Капрі", інші прославляли Тютюника, ну а цілий хор з найбільшою приємністю і захоптом співав "Свиня чачається в багні".

Звернення прогулянки, коли появилася повний місяць над "Мусом", була Велика Рада плем'я Вовкулак.

Сумно було нам прощатися з верховинами, серед яких ми провадили нашу "дику господарку", але, очікуючи наших солодких товаришок в Четгемі, ми покидали наплечниках в світ, гукнули "Гав-гу Пу-гу!" натиснули на газ і помчали по шосі на південь.

Цях число 5 і 7 з Торонта.

Червона Діагона

Хорстунця

Тредзі

Лісові Чортун

Лісові Зоснодарі - "У"

Воврихри

Лісові Маєри

ВИПУСКИ З ХРОНІКИ

" Лісових Мавок "

- Гей, дівчата, вставайте! Уже п'ять по шостій! - пролунав різкий голос Христини.

Дев'ять нас поглянули на чорне небо з колиби, та ніяк не могли повірити, що вже час вставати.

- Слухай, та ще ж зовсім темно!

- Це нічого. Сонце тепер за горою; починайте десять хвилин і воно покажеться, - запевнила Хрестя. Звичайно ми її всі повірили; це була наша перша мандрівка в гори, а вона вже ветеран кількох. Немає що, треба варити сніданок.

Орися /мудра/ каже;

- Наталко, ти піди по воду, а я розпалю вогонь /по воду треба було йти через ліс/.

- Ренато! Ходи зі мною по воду.

- Ой Наталко! Дай мені спати.

- Оксано....

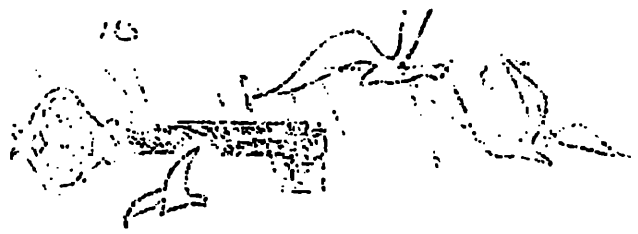
- Мм-м-м ... -видно що Оксана не хотіла співпрацювати.

Минуло п'ять хвилин минуло десять. Уже вогонь горить але сонця не видно. Ірка починає систематично перевіряти цей феномен і приходить до висновку, що ця гора мусить бути справді висока! Нараз Марта зривається мов на збірку та десь з черепа свого наплечника витягає лампу, світить на свій годинник. Тоді в тій чудовій романтичній тишині пролунав голос Марти:

- Ой, та ще тільки пів до першої.....

Так почався мандрівний табір "Лісових Мавок" в горах Адірондак. Через наступних шість днів ми їли вівсяні płatки, дряпалися по горах їли вівсяні płatки, падали в річки, / всі крім Ориси, значить - всі, крім Ориси, падали в річки бо вона також їла вівсяні płatки / і знову їли вівсяні płatки, і таким способом "легесенько" перейшли означену трасу та з'їли всі вівсяні płatки. Нічого особливого не сталося по дорозі: Наталчині черевики розпалися на другий день /слава Богу, що вона мала дев'ять пар шкарпеток /; "ракуни" напали на нас зночі /нам справді придалися наші мокрі черевики /; Рената скрутила тричі ногу /хто б казав що вона так легко ходить /; ми приготували сос із грибів, яких назбирали, та не могли його з'їсти /ні, вони не були отруйні, ми тількине мали цибулі /; в Хресті закохався якийсь пілот /шкода, що він не пластун /; зус-

21

тріли ми дуже прист'яних студентів /усі, як один, студенти теслологі/.

Остання ватра. Колиба над ставом; звуки наших пісень пливуть навіч чірний вітрець над водою. Сидимо, дев'ятеро нас, задявлені в огонь, кидає своє світло на зелену, майже чорну куртинку лісу та на зарпано стару. Дев'ятеро нас, сестриці ми.... тягне нас тіє забить нас вогонь; співаємо в останне нашу мандрівну пісню, якої немодал запозичена, а слова наші ...

В дорогу ми вже рушили,
Квізь гори і ріси,
Бо у мандрівці знайдено
Ключ часті і криси.

На зустріч сонце світить нам,
Чазнаний шлях кажить,
З наплечниками на плечах,
Цей пісня поводить.

Гей я йду, гей я га, Гей я йду....

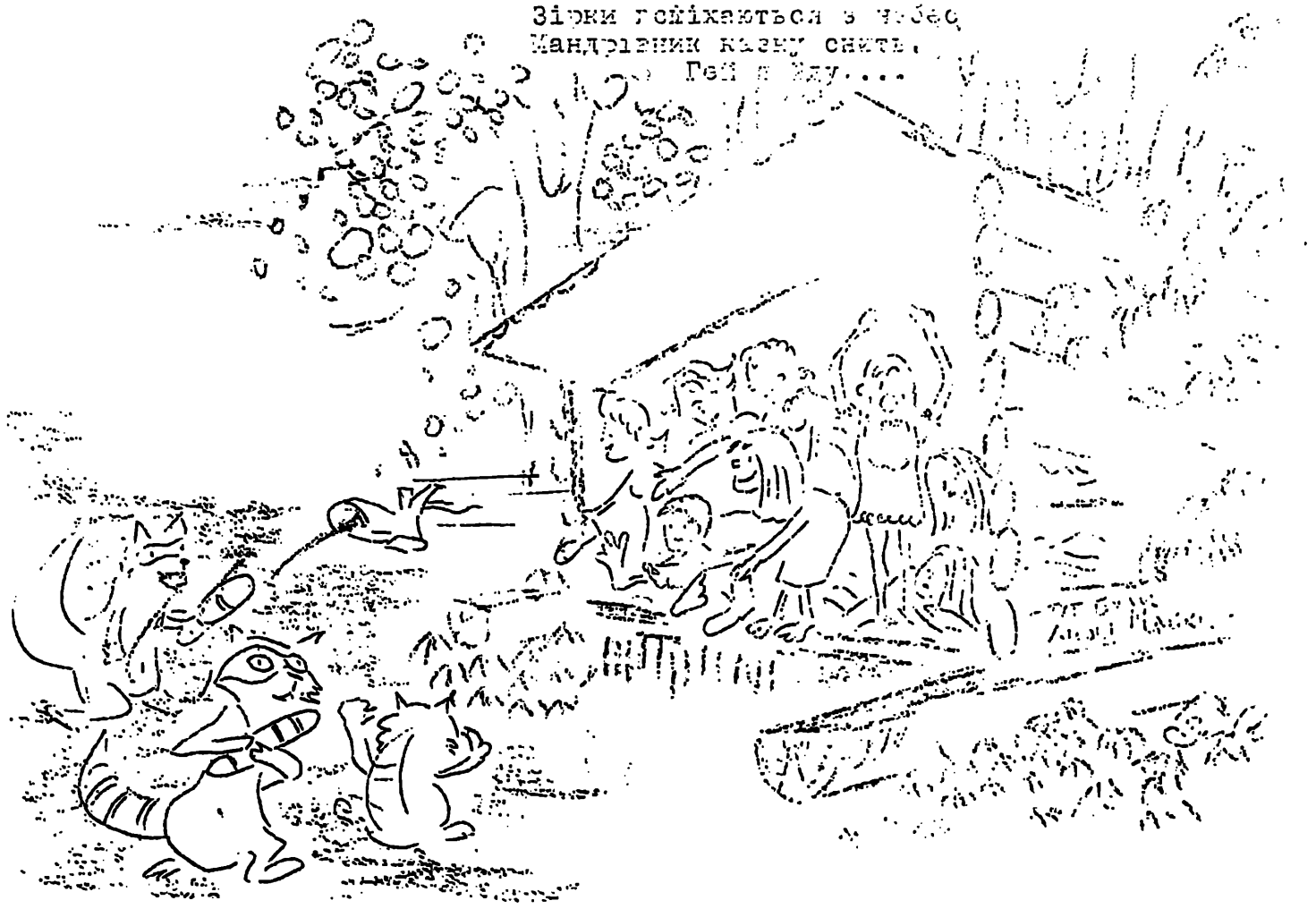
Гей я йду, гей я га-га-га-га -

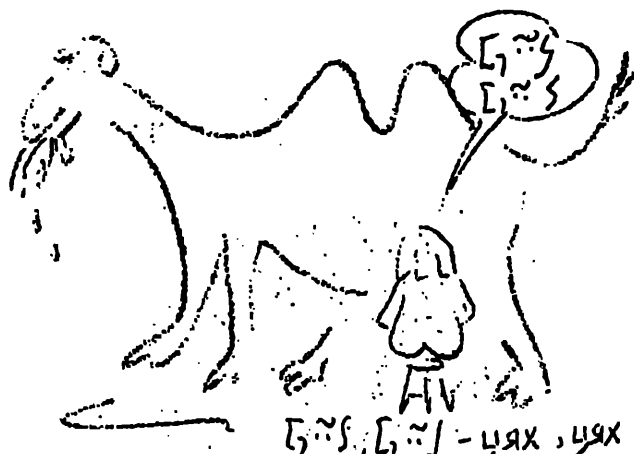
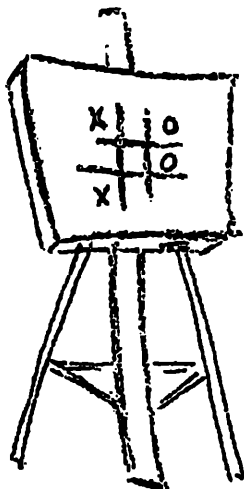
Гей я йду, гей я га,

Ключ часті і криси.

А на погасне лоний лонь,
І вогник заблацуть,
Зірки гойікають ся з чобес,
Мандрівник казку снить.

Гей я йду....

"Лісові Мавки" - це новий курінь старших пластунок, заснований в Торонті щойно шість місяців тому. Хочемо вам представити наших членок:

Оксана: - це наша курінна. Вона зацікавлена не тільки в справах нашого куреня, але також в справах інших куренів, почавши від "Вовкулаків" і скінчивши на "Чоті Крилатих".

Віруска: - це наша малярка. Малює такі абстрактні речі, що незабаром вони стануть подібні до чогось.

Надя: - студіює фармацію, бо хоче всіх нас легально отруїти.

Соня: - так гонить по "кемпусі", що ми рішили їй придбати гуляй-ногу, але вона протестує, бо є на фізичнім вихованню.

Марта і Ірка: - часто їздять до Монреалу на лещата та полагоджувати "інші" справи.

Рената: - завзято вивчає арабську мову, бо думає ц'ягнути якогось шейка і жити решту життя в безділлі - /вона дуже лінива/.

Анніка: - вона тепер уже на рожевих хмарках, але незабаром буде літати над ними, бо це майбутня "стюардеса".

Христя М.: - любить джаз, модерно інтерпретовані танці та інтелегентних, пристійних хлопців /часто знаходить інтелігентних і не дуже пристійних, або дуже пристійних, але досить дурних і тому весь час незадоволена/.

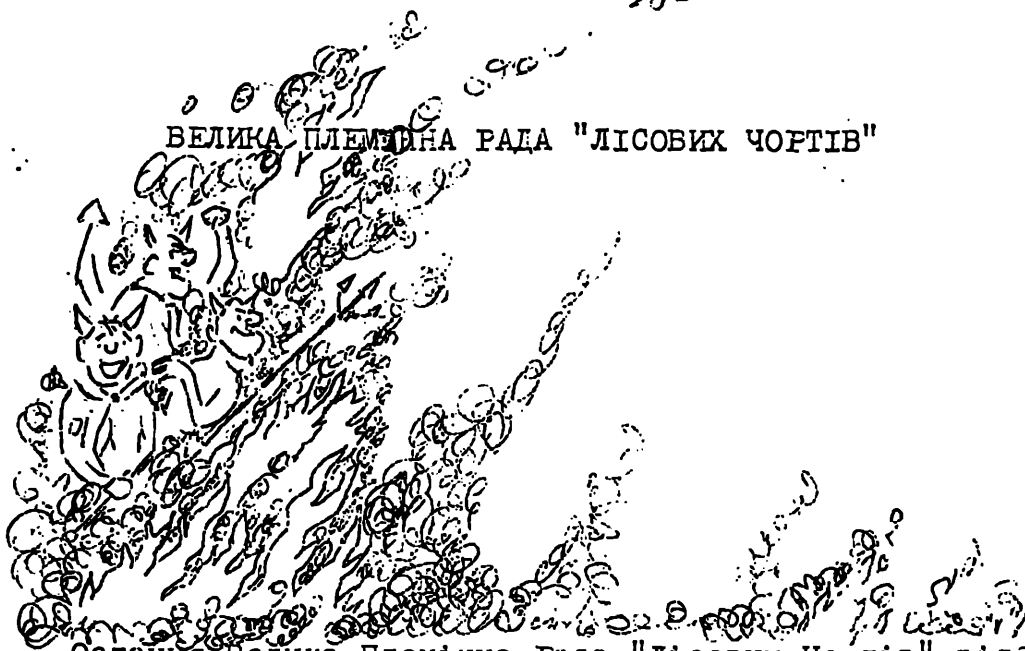
Наталка: - це наша "femme fatale"; для тих, що не розуміють по-французьки, це значить "фатальна пані".

Христя С.: - милується в хмародерах, тому вичісує собі одного на голові.

Наші шелести: /пояснення: Мавки ходять по лісах так уміло, що їх не чути; кандидати щойно вчаться і тому часом шелестять/.

Христя З.: - їздить на всякого роду лещатах: снігових, водних, і всяких інших, які собі хтонебудь придумає.

Рома: - вона по-німецьки шелестить. Нещодавно приїхала з Мюнхену і може зрозуміти, чому ми "сейвуємо", а не "шпаруємо" гроші.

ВЕЛИКА ПЛЕМІННА РАДА "ЛІСОВИХ ЧОРТІВ"

Остання Велика Племінна Рада "Лісових Чортів" відбулася 3 - 5 вересня 1960 року на Пластовій Оселі в Іст Четгем.

На раду прибуло близько 60 старих і молодих фаміліантів з родинами і без родин.

Відкриття Ради відбулося дня 3-го вересня в третій годині по-полудні і на ній були присутні всі старі і молоді фаміліанти. Після Стара і Молода Фамілія мали свої окремі курінні наради. Рішення цих рад є виключно внутрішнього характеру для "Лісових Чортів" і назагал не можуть бути опубліковані.

З причини того, що підчас Великої Племінної Ради відбувався також в Іст Четгем З'їзд Пластового Активу, багато членів не могли взяти повної участі. - ні в Раді ні в з'їзді Активу.

По Нараді в суботу в годині дванадцяті в ночі відбулася традиційна Ватра "Лісових Чортів" в лісі недалеко старого цвинтаря. На ватрі довершено всякі іменівання, переходи, та відзначення. В неділю відбулися вибори проводу куреня Старої і Молодої Фамілії. В наслідок цього Молода Фамілія вибрала провід в такім складі:

Курінний:

ст.пл. Андрій Головінський
1219 Winghocking St.,
Philadelphia 40, Pa. USA.

Писар:

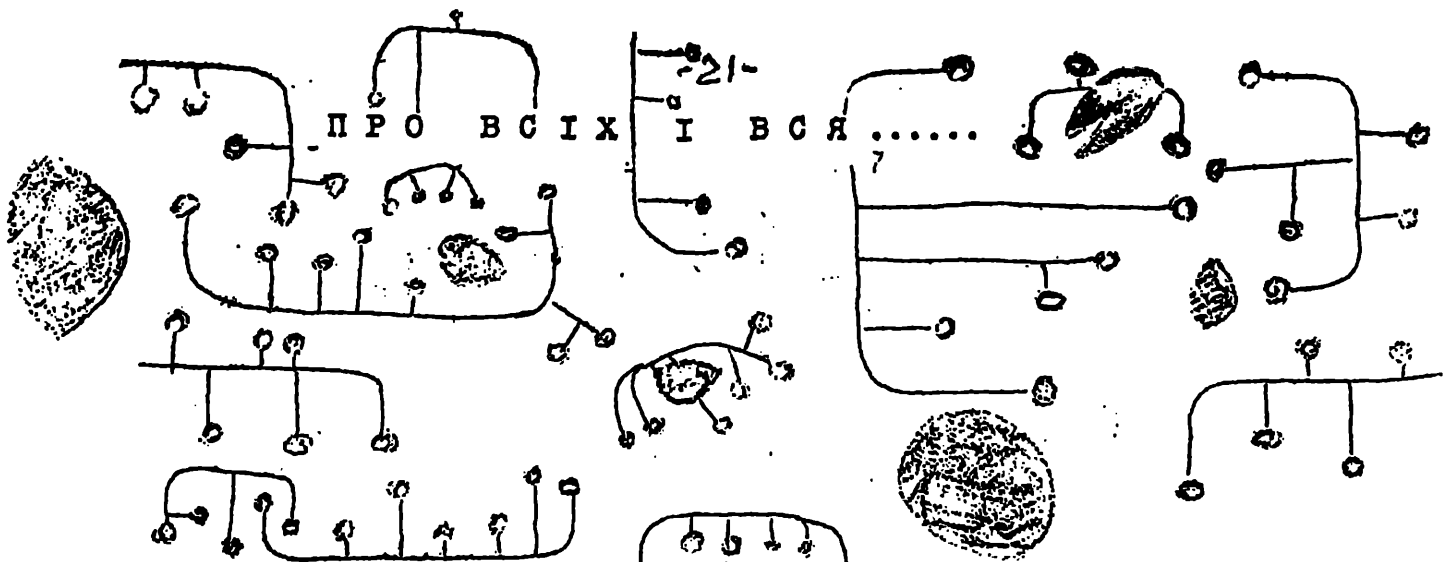
ст.пл. Іреней Ісаїв
1325 W. Roosevelt Blvd.
Philadelphia 40, Pa. USA.

Заступник:

ст.пл. Олександр Черник
4117 N. Franklin St.,
Philadelphia 40, Pa., USA.

Скарбник:

ст.пл. Роман Савицький
5138 N. 15th. St.,
Philadelphia, 41 Pa. USA.

-- Другий курінь УСП-ок "Хортиця" /Торонто/ переводить індивідуальні змагання своїх членок в збиранні передплат /з-поза членства УСП/ на "До Висот".

-- Курені УПС та УСП-ок "Ті, що греблі рвуть" відбули свій з'їзд на Союзівці минулого місяця. Планований він був на той самий час, то й з'їзд лікарів /там же/ - і ось коли лікарі відкликали свій з'їзд, Греблі завагалися /???/. Та щоб урятувати добре ім'я куреня, вирішили, не зважаючи ні на що -, таки з'їхатися ...

-- Не знати, чи це вислід споминів сен. Тарнавського під час ватри /Відправа Пластового Активу/, але в Торонті курені УСП-ів "Вовкулаки" та "Лісові Чорти" взяли під свою опіку і провадять по одному гніздові УСП та куреневі УПУ-ів.

-- Курінь УСП-ок "Хортиця" /Торонто/ улаштує в Торонті в лютім 1961. мазнараду. Прибуток призначений на фонд "До Висот".

-- Недавно в Торонті засновано гурток УСП-ів "Червона Калина".

-- Кажуть, що на "американській" обкладинці "До Висот" тому є пластова лелійка на задній сторінці обкладинки, бо, напевне, багато американських пластунів звикли починати читати журнал з кінця .. /там, звичайно комікси, напр."Свобода"/.

-- Довідусмося, що д-р Меркурій є курінним; він цікавиться справами "Курення" ...

-- Чи ви знали, що в Монреалі курінь УСП-ів "Прометей" вступив до куреня "Вовкулак", і тепер маємо "Вовкулак" в Чікаго, Торонті і Монреалі.

-- "Лісові Мавки" запевнюють всіх, що вони є назвою ближе зв'язані з "Вовкулаками" ніж з "Лісовими Чортами".

-- В цьому числі "Вовкулаки" присвятили деяким куреням обкладинки до "До Висот" та просять, щоб їм хтось нарисовав одну також.

-- В останньому табіровому сезоні на Пластові Січі в Грейфтоні зорганізувалася підпільно-напільна позагодина організація. Мета її --- ДРУЖБА. Ім'я --- СОЛОВЕЙКИ.

Русьничок

ША НА МАТУ МО. ТИ МО-ЖЕЙ НЕ ДО.

СЛА. ЛА. І БО-ДИЛА МЕ-НЕ У ПО-ЛЯ КРАЙ СЕ-

ЛА. ІВ ДОРОГУ ДА.- ЛЕ-КУ ТИ МЕ-

НЕ НА ЗО-РІ ПРО-ВОД ЖИ-ЛА, І РУШ-НИК ВИ-ШИ.

ВА-НИЙ НА ША-СТЯ ДА ЛА І В ДО. РО ГУ ДА.

ЛЕ-КУ ТИ МЕ-НЕ НА ЗО-РІ ПРО-ВОД ЖИ-ЛА І РУШ-

НИК ВИШИВА-НИЙ НА ША СТЯ НА ДО-ЛЮ ДА

ЛА ХАЙ НА НЬО МУ ЦІ І ІЗОВ.

РУШНИЧОК

СЛОВА: А. Малишко

МУЗИКА: Майборода

Рідна мати моя, ти ночей не доспала.
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку, ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте, роз'ясниста доріжка,
І зелені луги, й соловії гаї,
І Твоя незрадлива, материнська, ласкава усмішка,
І засмучені очі, хороші Твої.
І Твоя незрадлива, материнська, ласкава усмішка,
І засмучені очі, хороші, блакитні Твої.

Я візьму той рушник, простелю наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю,
І дитинство, й розлука, й і вірна любов.
І на тім рушничкові, оживе все знайоме до болю,
І дитинство, й розлука, й Твоя материнська любов.

С П А Д А Є Л И С Т Я

для Т.М. -Р.

... На тлі дерев
Розп'ялась осінь,
І поцілуй листком
Землі приносять ...

І на глибокій канві парку
Розлялись акварелі
І золото вогню
Спалило весняні пастелі ...

Гаряча барва зліст
Забагрянчила
І дзеркалі болот
Осінь себе зустріла ..

Упав листок ...

Н. Колос.

КНИГИ

МОРСЬКА ГЛИБИНА...

-Хронологія Української Пoesії

В.Державин, В-во СВТ, Лондон 1957; 541 ст.

- перегляд поезії аж до сьогоднішніх днів

-Твори, Том II

Олександр Довженко, Київ 1959/476 ст./

--в цьому томі: кіноповісті/Зачарована Десна, Поєма про море, Антарктида; П'єси: Потомки Запорозців, Життя в цвіту;? Оповідання: Стій смерть зупинись, Відступник, На Колочому дроті, На забуттє, Ніч перед боєм, Мати.

477

--Драматичні твори--Микола Куліш

УНАН, Нью Йорк 1955 /ст. 424/

Валтер Ліпманн: "Ессейс ін Паблік Філософі"

Ментор бук, 1956 /144 ст. / М174

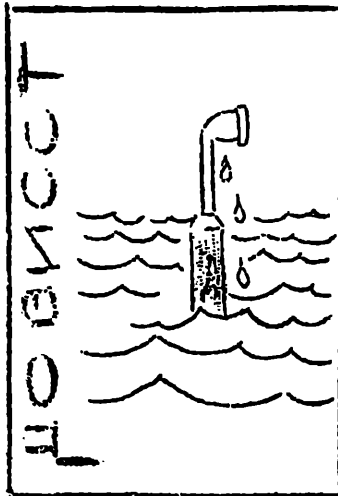
-критична студія замешаду західньої демократії і обстоювання правдивої політичної філософії. Варта булоб її перекласти на українську мову.

ВОДЯНАКИ ПРИСВЯЧУЮТЬ

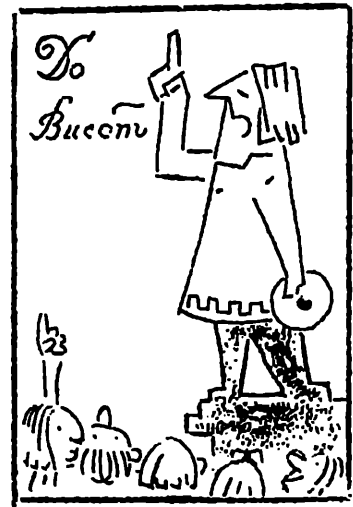
КУРЕННЯМ ОКЛАДИНКИ "ДО ВИСОТ"

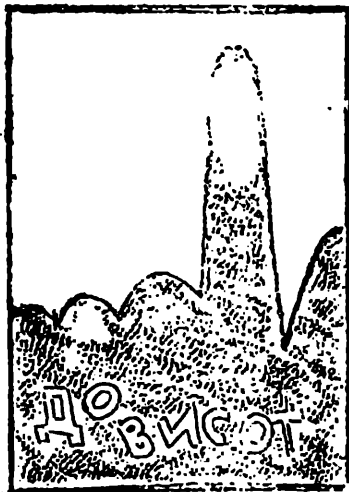
БУРЛАКИ

ЧОРНОМОРЦІ

СПАРТАНКИ

ЛІСОВІ ЧОРТИ

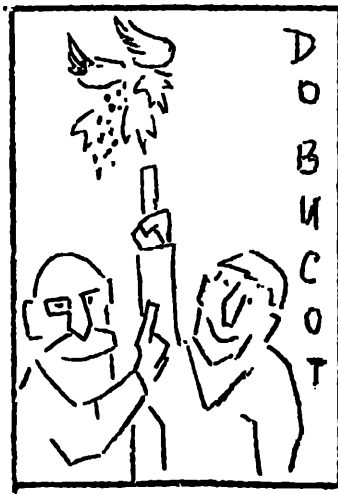
СІРОМАНЦІ

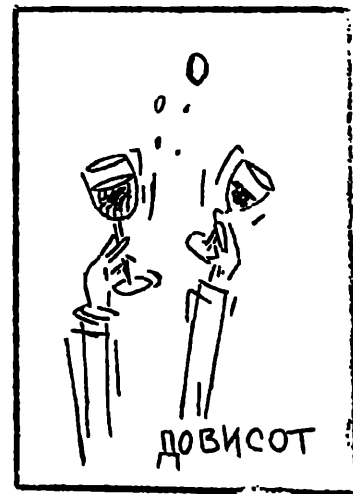
ЛІСОВІ МАВКИ

ТІ ЩО ГРЕБІ ПЛУТЬ

ЧЕРВОНА КАЛИНА

САМІТНИКИ

ЗМІСТ

Редакційне	1
Дві Батьківщини	2
Дискутуємо	4
Серце Дамі	8
Народи Пластового Активу	9
Зустріч УСП	12
Наші Курені:	
Хортинця	15
Вовкудани	16
Лісові Мавки	17
Лісові Чорти	20
Про всіх і вся	21
Пісня "Рушничок"	22
"Спадає листя"	23
"Книги морська глибина"	24
Вовкудани присвячують	25
Зміст	26

ДО ВИСОТ—ч.4/II/рік 2 неперіодичний журнал УСП, видаваний
на зміну Крайовими Рефератами УСП Америки і Канади.

Це число видане Редакційною Колегією Канади:

ст. пл. Л. Залеська "Х"
ст. пл. І. Стецуря "Бр"

Журналістичний Гурток УСП в Торонто

Адреса редакції: 369 Брок Авеню, Торонто, Онт.

Адміністрація: Курінь УСП-ок "Хортинця".
Адреса: ст. пл. Ліза Конворучно "Х"
126 Балмораль Аве. Нс. Гамільтон, Онт.

Коректа: п. П. Степ
Ілюстрації: ст. пл. З. Мазуркевич "У" і ст. пл. І. Стецуря
Машинпис: Курінь УСП-ок "Лісові Мавки".
Друк: Осередки УСП-ок і УСП-ів в Торонто
Літографія: п. З. Сліпів
Друк: "....."

Річні передплати в сумі \$2.00 просяться слати на адресу Адміністрації.

До всіх наших передплатників: про зміни адрес просимо пові-
домити свої краєві адміністрації.

Відбито цільовим КПС Канади в Торонто. Листопад 1960.
Тираж 600 примірників.

Ціна останнього числа: двадцять п'ять центів.

A. KRYWORUCHKO
126 133 BALMORAL AVE. NORTH
HAMILTON, ONTARIO

R. L. Chmielek
305 Riverside Dr.
APT. 1 B
New York 25, N.Y.